

**Иск, предявен на 15 март 2010 г. — Европейска комисия/
Кралство Белгия****(Дело С-134/10)**

(2010/С 161/25)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: А. Nijenhuis и С. Vriignon)

Отговорник: Кралство Белгия

Искания на ищеца

— да се установи, че като не е транспонирано правилно член 31 от Директива 2002/22/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно универсалната услуга и правата на потребителите във връзка с електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива за универсалната услуга) ⁽¹⁾, Кралство Белгия не е изпълнило задълженията си по посочената директива и по член 56 от Договора за функционирането на Европейския съюз,

— да се осъди Кралство Белгия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Европейската комисия повдига три твърдения за нарушения в подкрепа на иска си, като изтъква липсата на пропорционалност на оспореното национално законодателство, по-конкретно що се отнася до процедурата и критериите за определяне на радио и телевизионни канали, които се ползват от режим на разпространение, наречен „наложителен пренос“.

На първо място, тя упреква ответната страна, че не е установила ясно и предвидимо целите от общ интерес, позволяващи предоставянето на този режим. По този начин органите за радиоразпространение не са в състояние да се запознаят предварително с естеството и обхвата на условията, които трябва да изпълнят и на възложените им задължения за предоставяне на обществени услуги.

На второ място, Комисията критикува едновременно липсата на прозрачност при провеждането на процедурата за разрешение, широкото право на преценка на властите, тъй като националното законодателство изглежда налага на засегнатите органи разпространението на всички канали, които те разпространяват, а не само каналите, които преследват поставените цели от общ интерес, както и дискриминационния обхват на изискването за установяване на тези органи на националната територия.

На трето място, ищецът критикува неспазването на приложното поле на член 31 от Директивата за универсалната услуга, що се отнася до обуславянето на разпространението от наличието на значителен брой крайни ползватели на съобщителните мрежи.

(¹) ОВ L 108, стр. 51; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 213.

**Преюдициално запитване, отправено от Curtea de Apel
Târgu-Mureş (Румъния) на 15 март 2010 г. — Daniel
Ionel Obreja/Direcția Generală a Finanțelor Publice a
județului Mureş, Administrația Fondului pentru Mediu****(Дело С-136/10)**

(2010/С 161/26)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Târgu-Mureş

Страни в главното производство

Жалбоподател: Daniel Ionel Obreja

Отговорник: Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Mureş, Administrația Fondului pentru Mediu

Преюдициални въпроси

1. Може ли да се приеме, че с въвеждането на такса за замърсяване за периода от 01.07.2008 г. до 15.12.2008 г. по силата на релевантното национално законодателство, прието от Румъния (О.У.Г. № 50/2008), са спазени, на първо място, принципите на митническия съюз и на избягване на двойното данъчно облагане, така както те са предвидени в членове 23, 25 и 90 [ДЕО], доколкото тези разпоредби от договора допускат въвеждането на такса за замърсяване за целта, предвидена от румънския законодател в преамбула на О.У.Г. № 50/2008, цел, която е предвидена и в член 174 [ДЕО] и следващи: гарантиране на защитата на околната среда чрез реализирането на програми и проекти за повишаване на качеството на въздуха и за вписване в граничните стойности, предвидени от общностното законодателство в тази област? С други думи, по-конкретно: може ли да се приеме, че разпоредбите на член 174 [ДЕО] и следващи позволяват да се отклони прилагането на членове 23, 25 и 90 ЕО в хипотезата на въвеждането на такса за замърсяване на околната среда в държава членка на Европейския съюз при първата регистрация в тази държава на нови или на употребявани моторни превозни средства, внасяни от друга държава членка?

2. Ако такова превозно средство е обложено в една държава членка с подобна такса, т.е. с такса за замърсяване на околната среда (със същото понятиено съдържание и със същия обхват, а именно имаща за цел опазването на околната среда в съответствие с принципите и целите, определени в член 174 и следващи ЕО, във връзка с първата регистрация в друга държава членка, възможно ли е да се въвежда такава такса за замърсяване на околната среда със същите цели като предвидените в членове 174 ЕО и следващи, дори и моторното превозно средство да е било обложено предварително с такса за замърсяване на околната среда в друга държава членка?
3. И накрая, може ли да се счита, че са нарушени принципите на митническият съюз или за забрана на косвена национална закрила, предвидени в членове 23, 25 и 90 ЕО в обратната хипотеза, в която такова моторно превозно средство не е обложено в друга държава членка с такса за замърсяване на околната среда (или защото такава такса не съществува, или по друга причина), но при последващата регистрация в друга държава членка, например в Румъния, където такса от този вид се събира, в тази държава таксата за опазване се събира при първата регистрация?

Преюдициално запитване, отправено от Hof van Cassatie van België на 17 март 2010 г. — Greenstar-Kanzi Europe NV/Jean Hustin и Jo Goossens

(Дело C-140/10)

(2010/C 161/27)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hof van Cassatie van België

Страни в главното производство

Жалбоподател: Greenstar-Kanzi Europe NV

Отговорници: Jean Hustin, Jo Goossens

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 94 от Регламент (ЕО) № 2100/94 на Съвета от 27 юли 1994 година относно правната закрила на Общността на сортовете растения (¹), изменен с Регламент (ЕО) № 873/2004 на Съвета от 29 април 2004 г. (²), във връзка с член 11, параграф 1, член 13, параграфи 1—3 и членове 16, 27 и 104 от посочения Регламент № 2100/94, да се тълкува в смисъл, че титулярят или лицензополучателят има право на иск за преустановяване на нарушение срещу всяко лице, което извършва действия по отношение на материал, който лицензополучателят му е продал или

прехвърлил, когато не са спазени ограниченията относно продажбата на този материал, предвидени в лицензионния договор между лицензополучателя и титуляря на закрила на Общността на сортовете растения?

2. При утвърдителен отговор, има ли значение за преценката на нарушението дали лицето, което извършва посочените действия, е знаело или е трябвало да знае за съдържашите се в лицензионния договор ограничения?

⁽¹⁾ ОВ L 227, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 15, стр. 197.

⁽²⁾ ОВ L 162, стр. 38; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 58, стр. 165.

Иск, предявен на 16 март 2010 г. — Европейска комисия/Кралство Нидерландия

(Дело C-141/10)

(2010/C 161/28)

Език на производството: нидерландски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: V. Kreuzschitz и M. van Beek)

Отговорник: Кралство Нидерландия

Искания

Ищецът моли:

— да се установи, че като не е взело всички необходими мерки за премахване на правните норми, съгласно които определени социалноосигурителни обезщетения не се изплащат на работещите на плаващи платформи в Нидерландия граждани на други държави — членки на Европейския съюз, Кралство Нидерландия не е изпълнило задълженията си по член 13, параграф 2, буква а) и член 3, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 1408/71 (¹) и по членове 45—48 от ДФЕС,

— да се осъди Кралство Нидерландия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

1. Неотдавна Европейският парламент отправи до Комисията няколко искания за информация относно португалските граждани с местожителство в Португалия, които работят на плаващи платформи в нидерландския континентален шелф, но не им се осигуряват същите условия на труд и същата социална защита като на работниците с местожителство в Нидерландия.